

der ned i et sort hul og så ikke får nogen penge overhovedet.

Hvad vil De Konservative gøre for at løse de problemer med mennesker, der kommer i klemme i systemet i dag?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg må fastholde, at de forskellige procentsatser, vi har i de forskellige love, i det store og hele er gennemført for ganske mange år siden, flere af dem under en socialdemokratisk socialminister, socialdemokratisk finansminister, igennem finanslovsforlig ganske mange år tilbage i tiden, og også længe før man egentlig blev opmærksom på, at der var en udligningsmæssig effekt af det her, som kan være negativ over for visse kommunetyper, og som jeg er enig med hr. Klaus Hækkerup i at vi skal have taget højde for i fremtidige udligningsreformer.

Så synes jeg, at hr. Klaus Hækkerup bevæger sig ud i en argumentation, der slet ikke kan holde, i hvert fald ikke i forhold til noget af det, jeg har sagt. Der er en lovgivning om, hvad kommunerne skal, og den skal kommunerne naturligvis overholde, det er helt indiskutabelt, ellers må man køre igennem ankesystemet.

Men når det er sagt, er der jo også et område, hvor der er tillagt kommunerne et skøn, og inden for det område skulle det nødvendigvis være sådan, at refusionssatserne får kommunerne til at træffe mindre hensigtsmæssige beslutninger ud fra nogle økonomiske betragtninger. Og det er lige præcis det, der vil ske, hvis man gennemfører det forslag, som Enhedslisten har lagt frem her. Det er min hovedpointe.

Men ellers skal kommunerne naturligvis opfylde lovgivningen, og hvis man ikke gør det, jamen så har vi jo et ankesystem til at sørge for, at så kommer kommunerne på plads.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod, tredje og sidste korte bemærkning.

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Knud Erik Kirkegaard kom med en sætning, hvor jeg var fuldstændig enig i den første del, nemlig at refusionssatserne ikke skal få kommunerne til at træffe nogle uhensigtsmæssige beslutninger. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er det, der er baggrunden for vores forslag.

Baggrunden for vores forslag er netop, at det ikke skal være refusionssatserne, der er afgørende for kommunernes beslutning, men derimod hensynet til det enkelte menneske og kendskabet til det enkelte menneske: Hvad gør vi for bedst muligt at hjælpe det menneske tilbage på arbejdsmarkedet, hvis det er muligt, eller sikre, at man får et andet grundlag for at leve resten af livet, hvis man er blevet for syg eller for påvirket af en ulykke til, at man ikke kan klare at være på arbejdsmarkedet?

Derfor er det, jeg godt vil høre: Hvad er det, De Konservative ellers har af bud på, hvordan vi undgår, at folk kommer i klemme i systemet med den kassetænkning, som desværre finder sted i dag? For ankesystemet er simpelt hen ikke godt nok. Det er ikke alle, der har de ressourcer, der skal til for at klage, og det er ikke alle, der kan holde til 10 års gang gennem ankesystem og domstole, før de har fået det, de har krav på.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hvis det er et problem at overholde lovgivningen, er det ankesystemet, man skal anvende, og der vil jeg fastholde, at vi har et effektivt ankesystem.

Hvis det er inden for skønsområdet, jamen der er det jo sådan, at når vi har kommunalt selvstyre, når vi har valg hvert fjerde år til kommunalbestyrelser, er det jo netop for at vælge nogle mennesker, man har tillid til vil udøve det skøn korrekt og godt og rigtigt og fagligt hensigtsmæssigt.

Hvis man så i november måned efter 4 år kommer til den konklusion, at de pågældende ikke opfylder dette krav, jamen så må man hen og flytte sit kryds den dag, man skal til det kommunale valg. Det er svaret på det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lene Garsdal som ordfører.

Lene Garsdal (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Villy Søvnald, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på SF's vegne fremføre følgende:

SF er overordnet enig i, at de nuværende refusionssatser ikke har en hensigtsmæssig virkning. Men at skruer tiden tilbage til før 1992, hvor der var fuld statsrefusion på førtidspension, er efter vores opfattelse ikke det fornuftige svar på de nuværende skævheder, bl.a. fordi et lokalområdes økonomiske interesser i ledighedens stør-